

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/185/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112202254
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7112202254.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Y. L. E., s.r.o., R., S. 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej G. F., naposledy bytom L., T. 5, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou N. Dominikovou, zamestnankyňou O. súdu L. I, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa T., D., U.. M. 5, o zaplatenie 272,19 EUR s prísl. o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 13C 113/2012 - 44 z 30.1.2013 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,93 €, spočívajúca v trovách právneho zastúpenia a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi, zaviazal ho zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 74,09 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 272,19 € s príslušenstvom z titulu úveru a po vznesenej námietke premlčania vzal žalobu podaním z 8.1.2013 späť. Podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. konanie zastavil a v súlade s § 11 ods. 3,4 zákona o súdnych poplatkoch rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku žalobcovi. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a bol toho názoru, že dôvodom zastavenia konania bol procesný úkon žalobcu. Vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania spočívajúcich v odmene za 2 úkony právnej služby po 23,24 €, čo spolu s režijným paušálom a 20 % DPH predstavovalo sumu 74,09 €.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca. Napadol ním výrok o náhrade trov konania, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi, jeho zástupcovi. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohol uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Podľa údajov registrácie MV SR, samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať

práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Konštatoval ďalej v odvolaní, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co 26/2012 a obdobne tento súd aj v rozhodnutí 3Cob 259/2011. Zdôraznil, že účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne s poukazom na to, že samotné združenie sa prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Konanie vedľajšieho účastníka v podobne jeho právneho zastúpenia je tak nehospodárne, na čo mal súd reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, ako to vyplýva aj z rozhodnutí iných súdov, na ktoré poukázal - Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie 16 Co 100/2012, 13Co 105/2012, Okresný súd Nitra rozhodnutie 25C 58/2012, Okresný súd Bratislava rozhodnutie 13C 14/2012, z ktorých vybrané časti aj citoval.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý výrok uznesenia potvrdiť ako vecne správny a priznať mu trovy odvolacieho konania vo výške 23,32 €. Aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec považoval za nenáležitú s odvolaním sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.1.2012 sp. zn. 6 M Cdo 5/2011. Nemal žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, keďže tento veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku berie žaloby späť na súdoch v prípadoch, kde združenie vstúpilo do spotrebiteľských konaní. Žalobca totiž celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka, podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, prípadne poukazuje na dohodnuté 10 ročné premlčacie lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať. Vyslovil otázku, prečo sa žalobca ako súčasť silnej nadnárodnej siete 49 spoločností v takmer 30 krajinách dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou a či jeho trovy konania nie sú neúčelné, nadbytočné a nehospodárne. Práve takéto správanie a uplatňovanie pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok nedáva predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. Uviedol ďalej, že jediná členka jeho združenia má právnické vzdelanie, avšak právnu prax nevykonáva a ak by sa prijala námietka odvolateľa o nemožnosti jeho právneho zastupovania, potom by bolo problematické aj zastupovanie advokátmi napr. u sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti, predsedov vlád, ktorí sú právnikmi, čo by bolo v evidentnom rozpore s platným právom, ale aj s každodennou realitou. Podčiarkol, že svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov a na napĺňanie týchto cieľov je odkázaný na právne služby a aj keď je združením na ochranu spotrebiteľov, združenie nie je právnikom a bez pomoci advokátov sa tak nezaobíde. Dal do pozornosti rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C - 279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta a aj na náhradu trov konania, čoho sa pridrižiava aj rozhodovacia prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia príkladmo vymenoval), právna teória i prax všeobecných súdov.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie v napadnutom výroku je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa obsahového vymedzenia dôvodov odvolania, vecná nesprávnosť napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa spočíva v podstate v tom, že súd na rozhodnutie o trovách konania neaplikoval ust. § 150 O.s.p., hoci mal podľa názoru žalobcu podľa neho pri tomto rozhodnutí postupovať, lebo tak ako to uviedol vo svojom podaní v súvislosti so späťvzatím žaloby, právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je v tomto prípade nehospodárne, neúčelné a nadbytočné.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa zastáva názor, že v danej veci na rozhodovanie o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom neprichádzala do úvahy aplikácia § 150 O.s.p. a to ani z dôvodov, o ktoré sa pre použitie tohto ustanovenia žalobca opieral vo svojom podaní z 3.1.2013, a na ktoré dôvody poukazuje aj v odvolaní. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. musí zodpovedať osobitným

okolnostiam konkrétneho prípadu. Takéto okolnosti v posudzovanej veci ani podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dané. Vedľajší účastník ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má legitímne právo na náhradu trov v konaní, v ktorom poskytoval ochranu práv spotrebiteľovi. Týka sa to aj trov, ktoré mu vznikli z titulu jeho právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia v zásade sa považujú za účelne vynaložené trovy v súdnom konaní. Pokiaľ súd prvého stupňa v danom prípade priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, postupoval správne a správne ustálil aj výšku náhrady trov, lebo úkony poskytnutej právnej služby boli vykonané účelne a teda v príčinnej súvislosti s potrebou ochrany práv účastníka.

Vedľajší účastník mal aj v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada požadovaných trov (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.) pozostávajúca z odmena za poskytnutú právnu službu - 1 úkon právnej služby za podané vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.), a to vo výške 8,80 € a k tomu režijný paušál 7,81 €. Zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom DPH, preto mu bola priznaná aj 20%-ná DPH, t.j. 3,32 €, spolu náhrada trov titulom právneho zastúpenia 19,93 €. Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže aj vedľajší účastník má právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu. Pri skúmaní hľadiska účelnosti tohto úkonu právnej služby (t.j. vyjadrenia k odvolaniu), odvolací súd vychádzal z obsahu podania a vzhľadom na jeho vecný charakter posúdil aj tento úkon právnej služby ako účelne poskytnutý. Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania priznané súdom vo výške 74,09 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.). Odmena však patrí iba vo výške polovice základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s § 14 ods. 3 písm. b/ cit. vyhl.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.